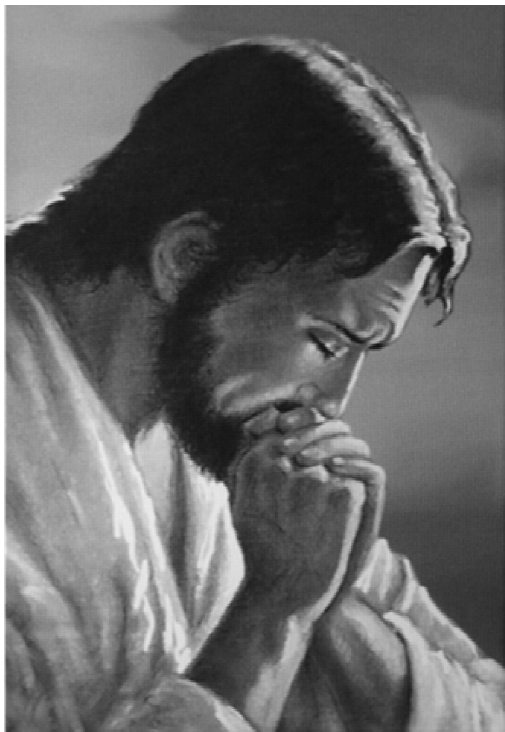

SETKÁNÍ

římskokatolická farnost při kostele sv. Janů v Brně-Bystrci • občasník

autor: P. Peter Čiernik

Milí farníci,

nad odevzdaností a důvěrou především ve vztahu k Bohu se v jednom ze svých podnětných duchovních textů, ještě v době, kdy v naší zemi vládla hluboká totalita, zamýšlela Matka Tereza z Kalkaty. Čím vším si v životě prošla a jakými skutky milosrdenství vůči nejchudším z chudých jej naplnila, není třeba připomínat. Ačkoliv její slova spatřila světlo světa už v roce 1977, mohou být pro nás inspirací i po bezmála čtyřiceti letech. Neztratila totiž vůbec nic ze své aktuálnosti.

„Ježíš chce, abych celou svou důvěru vsadila na něho. Musím se zříci vlastních přání, abych mohla pracovat na svém zdokonalení. I když se cítím jako loď bez kompasu, musím se mu vydat úplně a nesmím zkoumat, proč mne vede tak a ne jinak. Nesmím ani chtít vidět pokračování své cesty, ani vědět, jak daleko jsem na cestě ke svatosti pokročila. Prosim, aby ze mne udělal svatou, jemu přenechávám volbu prostředků.“

Podnětné chvíle nad stránkami farního občasníku Vám ze srdce přeje

redakční tým Setkání

OTČE

Jsi Ten, který trhá plevel z mého srdce,
to Ty stříháš plané výhonky,
Ty zaléváš mé srdce milostí,
Ty seješ lásku do mého nitra.
Buď mým Zahradníkem
a můj strom Života
nikdy neuschne

-km-

Téma čísla: Pane, učiň ze mne co chceš

K zamyšlení

Důvěra v Boha

Být Božím dítětem znamená: držet se Boží ruky, konat Boží vůli, ne vlastní, vložit všechny starosti a všechnu naději do Boží ruky, nestarat se už o sebe a o svou budoucnost. V tom spočívá svoboda a radost Božího dítěte.

Jak málo je těch, kteří toho dosahují, i mezi skutečně zbožnými a dokonce hrdinsky obětavými lidmi! Kráčejí stále sehnuti pod těžkým břemenem svých starostí a povinností.

Všichni znají podobenství o nebeském ptactvu a o polních liliích. Ale když potkají člověka, který nemá ani majetek, ani důchod, ani nějakou pojistku, a přece žije bez starostí o svou budoucnost, kroutí hlavou, jako by to bylo něco zvláštního. Ovšem, kdo od nebeského Otce očekává, že se mu postará v každé době o takový příjem a takové životní podmínky, jaké si člověk představuje, ten se může zle přepočítat.

Důvěra v Boha může neochvějně obstát jen tehdy, jestliže zahrnuje ochotu přijmout z Otcovy ruky cokoli. Vždyť jen on ví, co je pro nás dobré.

A kdyby snad někdy bída a strádání byla vhodnější než pohodlná a zajištěná existence, nebo neúspěch a pokoření lepší než úcta a uznání, pak musí být člověk ochoten přijmout i to. Když to uděláme, můžeme klidně žít přítomnosti, aniž nás zatěžuje budoucnost.

-jm-

(čerpáno z knihy Edith Stein, *Vánoční tajemství*, Karmelitánské nakladatelství 2013)

Žijí mezi námi**Aby nám všem Bůh dával sílu**

Krátce poté, co bylo vyhlášeno téma dalšího čísla občasníku farního časopisu Setkání, jsem jednoho sobotního rána, když jsem šla kolem šesté hodiny do práce, potkala právě pana Klečku. Bylo ještě šero a on šel vyšňořený v obleku svižným krokem, lehce se opírajíc o hůl, k tramvaji. Po pozdravu a dotazu: „Kam tak brzo?“ jsem dostala odpověď: „Na Hostýnek, na Muklovskou pouť.“ a zároveň s odpovědí i slib, že mi někdy poví víc i o pouti i o svém životě. Pan Klečka svůj slib dodržel.

Střípky ze života, aneb povídání o odvaze a víře: Narodil jsem se v Uhřicích okr. Hodonín 22. 11. 1930, bude mi 85 let. Jmenuji se Josef Klečka a teď bydlím v Bystrci.

Můj život byl ovlivněn fungováním v několika dechových kapelách, členstvím v organizaci Junák a Skaut. Plněním slibu tohoto seskupení jsem se ocitl několikrát na pokraji života. Byl jsem zatčen a souzen komunisticko-bolševickou policií StB. Kdo nezažil, těžko uvěří. Nejvíce jsem si vážil modliteb z hlubin země, mezi balvany a černou uranovou rudou. Právě ty, spolu s prosbami k našemu Pánu, mně dávaly sílu a naději, že překonám všechnu tu hrůzu.

Jsem vděčný za každodenní ochranu našeho pána Boha, za jeho velké dobrodiní a milosrdenství, které mně poskytuje. Budiž mu srdečné a tisíceré díky. Jak málo to je a přesto někteří z nás to zázračné slovo „děkuji“ říci neumí.

V životě mě potkala úzkost a utrpení jiného druhu, když mě v roce 2013 překvapila nemoc mozku, syn zemřel, bylo mu 57 let. Manželka, aniž by se o tom dozvěděla, zemřela také. Tak mi oba mí blízcí odešli během 3 týdnů. To byla velká síla utrpení. Padla na mě obrovská tíseň, tehdy jsem se odevzdal do rukou Božích, nevěda, co si počít, řekl jsem jen: „Bud' vůle Tvá“. Zůstala ve mně velice silná citová stopa ze všeho, co se v mém životě událo a každá sebemenší vzpomínka mi vhnání do očí slzy. Přeji si a prosím, aby nám všem Bůh dával sílu, a též, aby požehnání a dobré slovo, u nás vždy bylo domovem. -km-

K větší cti a chvále Boží

Na téma odevzdanosti mě napadla modlitba sv. Ignáce z Loyoly, zakladatele jezuitského řádu, kterou jsem nedávno četla na jednom památečném lístku novokněžského požehnání. Modlitba či spíše báseň, mě oslovila natolik, že jsem se rozhodla přečíst si životopis tohoto světce. Posuďte sami:

„Ó Jesu, Tebe miluji, neb tys mne dříve miloval: svou svobodu Ti věnuji, bych cele se Ti odevzdal. Necht' paměť moje noc i den krom Tebe nevzpomíná nic, měj rozum, starost jednu jen, aby Tebe chápal víc a víc. Má vůle nechtěj, leč co Ty, Tvá vůle ovládej mou hrud', a každá z mých schopností, k Tvé cti a slávě, Jesu, bud'.“ **Jana Minaříková**

Z poutí

ZA KŘÍŽOVOU CESTU

Odevzdanost a důvěra k Bohu je zkoušena v mimořádných situacích. Člověk snadno řekne: Důvěřuji Bohu, když je v teple a pohodlí domova, má co jíst, neschází mu nic ani po zdravotní stránce.

Situace se mění a to jsem poznala sama na sobě právě při letošní pěší pouti na Velehrad. Na začátku putování jsem byla s nevědomou lehkostí odhodlána své útrapy spojené s cestou obětovat za prosby, které mi s důvěrou svěžili všichni ti, kteří se do slechli, že se na tuto akci chystám a za mou soukromou prosbu za vybudování křížové cesty v Domově pro seniory na Foltýnové u nás v Bystrci.

Když nastal druhý den našeho putování, cítila jsem velikou bolest a křeče v nohách, nebyla jsem zvyklá na takovou námahu, dostala jsem zimnici a třásla se po celém těle, bylo mi zle. Věděla jsem, že je to klasická reakce, která bývá u sportovců, při těžké námaze, po vytvoření kyseliny mléčné ve svalch. Po čele mi tekla studený pot a bolesti mi tekly slzy. V tom okamžiku jsem si uvědomila, co jsem našemu Pánu slíbila. Zatála jsem zuby a potichu řekla: „Pane, jestli chceš, přijmi mou bolest jako dar za mou prosbu i za přání všech těch, kterým jsem příměly slíbila.“ Mé utrpení trvalo ještě asi tři čtvrtě hodiny.

Nedovolila bych si doslova citovat našeho duchovního otce, ale smysl jeho kázání jsem pocítila na vlastní kůži. Člověk se má modlit nahlas, aby se modlil správně, a také tak, aby dokázal nést důsledky svých slov a vystihl jejich smysl a pravý význam.

Za sebe mohu říct jen: „Deo gratias!“ Dej nám, Pane, abychom nežili povrchně, ale aby se náš život stal duchovní bohoslužbou před tvou tvář. -km-

S TOUHOU SPOLEČNĚ PROSIT

Bylo to letos už potřetí, co jsme v krásný slunný den v sobotu 19. září, prožili farní pouť na Vranov. Cestou z Útěchova jsme se modlitbou růžence připravili na setkání s Pánem a naší matičkou Pannou Marií. Přitom jsme v lese míjeli výletníky, kteří se k nám připojovali alespoň na okamžik modlitbou, či zpěvem. Upřímná slova překvapení pana faráře, který šel s námi předtím lesem z Útěchova, poté, co od oltáře na začátku mše svaté viděl zaplněné lavice... potvrzovala i naše pocity, jako účastníků, kolik, že to z nás mělo touhu společně prosit Pannu Marii na tomto poutním místě. Bylo krásné vnímat přítomnost tolika dětí s rodiči a celkovou krásnou atmosféru vytvořenou naším farním společenstvím. Velké díky patří našemu otci Svobodovi za duchovní doprovod, Maruše a Martinovi Vechetovým a mládeži za hudební podporu, manželům Moravcovým za překvapení v podobě občerstvení. Kéž jsou naše prosby, vyslovené na tomto posvátném místě, v souladu s Boží vůlí vyslyšeny a my vnímáme v dalších všedních dnech sílu obdržené Boží lásky.

-me-

Inspirace

Novéna odevzdanosti (o důvěryplném odevzdání se)

Don Dolindo Ruotolo (1882 – 1970) byl neapolský kněz, který žil a zemřel v pověsti svatosti. Díky velkým utrpením se naučil žít v plné důvěře v Boží prozřetelnost a lásku. Bůh mu dal prožívat mimořádnou důvěrnost své blízkosti, když promlouval k jeho duši. Ve svém utrpení se víc a víc odevzdával nebeskému Otci. Za svého života napsal úkon odevzdání se Bohu proti úzkosti a trápení, jak mu ho sdělil sám Ježíš. Rozdělením tohoto textu do devíti částí vznikla krátká novéna odevzdanosti, z níž vybírám:

2. den: Spící dítě v matčině náruči

Odevzdat se mi neznamená nejprve se soužit, bouřit se, zoufat si a pak se teprve obrátit na mě v modlitbě plné neklidu, abych spěchal za tebou. Důvěřovat mi znamená změnit neklid v modlitbu. Důvěřovat mi znamená klidně zavřít oči své duše, odvrátit svou mysl od trápení, a tak způsobím, že jsi jako dítě, které spí v matčině náruči. To, co tě znepokojuje a vytváří tvoje utrpení, je tvé zbytečné rozumování a přemýšlení po svém, tvoje nápady a vůle za každou cenu si sám poradit s tím, co tě trápí. „Vezmi všechno do svých rukou,“ zavře oči a uklidní se!

6. den: Zásah mé milosti

I když tě budu muset vést jinou cestou, než kterou chceš ty, přesto tě ponesu ve svém náruči, protože neexistuje účinnější lék, než zásah mé milosti. Ale uvědom si jasně to, že já můžu všechno převzít jen tehdy, když ty nasměruješ svůj vnitřní zrak na mě, to znamená, jen když skutečně chceš, a když mi zcela důvěřuješ. Ano, když mi zcela odevzdáš svou plnou důvěru!

„Pane Ježíši, zcela se Ti odevzdávám, postarej se o všechno!“

Odevzdanost je heroická a zároveň jsou jí schopné i malé děti. To, co je pro ně úplně jednoduché, k tomu my často potřebujeme téměř hrdinství – to když se máme vzdát svých představ a přání. Sjednoťme se tedy s odevzdaností Panny Marie a spolu s ní se modleme „Ať se stane podle Tvého slova“. Vzdejme se všeho a cele se odevzdejme!

-jm-

(čerpáno z *Novény odevzdanosti*, vydalo Kartuziánské nakladatelství Brno 2014)

Přej mi Pane

Jiří Cenek

*Přej mi, Pane, jasné cíle
loď víry s vizí lásky krás
plachty mysli ušlechtilé
bych v bahně hříchu neuváz*

*Dej i bdělost mému srdci
když mosty hledá z nesnázi
nezávislost ať mu svědčí
čest s odvahou jej provází*

*Přej mi pomoc v ponížení
ukaz směr v náruče bran
až klesnu spoután otěžemi
v sítích co tkal intrikán*

*Přej mi moudrost, která hledá
pravdy hlas tam kde jsi ty
ať zpozdíla mě mine věda
i zloba vášně mešity*

*Dej mi žít podle Tvé vůle
k Tvé slávě ať míří můj rým
s Tebou nejsem v plotě kůlem
že můj jsi pramen, nežizním*

Na slovíčko

O MANŽELSTVÍ, KDE SE S BOHEM POČÍTÁ

Pátat v naší farní rodině po dvojici, která by se vyjádřila k otázkám týkajícím se odevzdanosti a důvěry v manželství, bylo podobné hledání jehly v kupce sena. Zajásali jsme tedy, když jsme našli jednoho manžela-odvážlivce, který šel do toho. Jeho přání zůstat v anonymitě, respektujeme.

Co se Vám vybaví, když se řeknou slova odevzdanost, důvěra a pokora?

Odpovím-li bez rozmyšlení, pak asi to, že tyto přednosti jsou úžasnou devizou vztahu.

Máte nějaký vzor pro manželství?

O nikom takovém nevím. Ale každá zku-

ve smyslu, ano chci jít s tebou životem a snažit se ho vnímat tvýma očima. Důvěra hřeje, nedůvěra bolí.

Vnímání ženy a muže se v mnohém liší. Jak moc dokážete po letech odhadnout reakci svého protějšku?

Řekl bych, že vcelku spolehlivě.

Jak si představujete, že může fungovat manželství po dvaceti a více letech?

Když manžele na společné cestě životem provází Bůh, pak nehraje roli, jak dlouho jsou svoji.

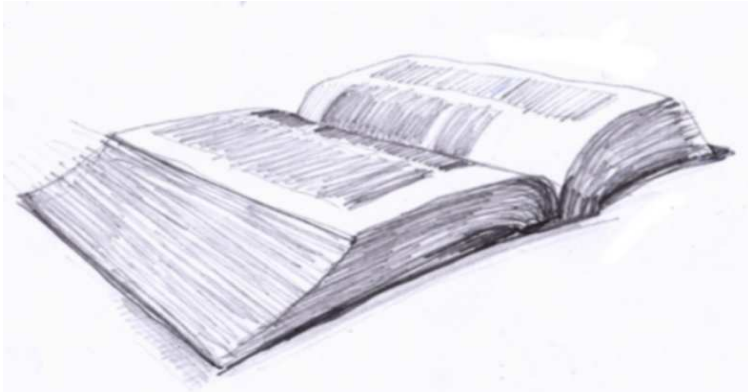
Jak dětem vysvětlit obsah slov odevzdanost, pokora a důvěra?

Ideálně vlastním příkladem. Jenže mnohem snadněji se to řekne, než potom v praxi naplní, jestli mi rozumíte 😊

Jeden vtip v nadsázce říká, že muž věří, že žena se po svatbě nezmění a žena pro změnu věří, že se muž změní. Oba v to prý věří marně. Co je na tom pravdy?

Něco na tom bude 😊

Díky za rozhovor -pš-

šenost odjinud může být užitečná k tomu, že se člověk zamyslí, zda takto ano, nebo takto ne.

Co vás dva jako manžele spojuje?

Určitě víra i velmi blízké názory na výchovu. A pak samozřejmě taky společné prožitky, stejně jako to, že víme, co od sebe můžeme čekat.

Jak důležitou roli hrají ve vašem manželství odevzdanost a důvěra?

Odevzdanost jednoho druhému jsme vyjádřili už při manželskému slibu. Něco

Svědectví

Díky, Otče

Je to moje osobní svědectví, či spíše vyznání, které jsem napsala někdy před 15 lety. Měla jsem tenkrát potřebu pod vlivem náročné životní zkoušky a zároveň silného duchovního prožitku blízkosti Boha „vykřičet světu“ jak je Bůh úžasný, milující, milosrdný Otec a jak jsem šťastná, že se smím schoulit právě v jeho náručí ...

Je to asi hodně emotivní, protože jsem právě v tomto období byla na samém počátku cesty „s Bohem k Bohu“ ... dříve, jako nevěřící, jsem takovou lásku a blízkost nezažila. Níže uvedené řádky jsem se snažila psát srdcem, srdcem člověka, který prožívá jednu z mnoha životních zkoušek. Cítím potřebu podělit se o tu obrovskou radost z Boží přítomnosti, z Boží lásky. Radost z toho, že i já smím patřit do rodiny „Božích dětí“.

Je mi moc těžko, zároveň jsem šťastná, protože cítím Tvou přítomnost a teplo Tvé lásky, s Tebou, Otče je mi krásně, nejsem sama, mám Tebe!!!

Bože můj, Otče můj, díky Ti za vše. Snažím se najít slova, kterými bych Ti vyjádřila svůj bezmezný dík. Dík za to, že jsi tu neustále se mnou, vždy a za jakýchkoliv okolností.

Cítím Tvoji přítomnost, Tvou lásku a pomocnou ruku, která mě pevně drží, abych nesklouzla do bláta sobeckosti, nelásky ... I když sklouznu, jsi to právě Ty, kdo mi podáš ruku, teplou od Tvé lásky a s laskavostí pohlédne očima plnými lásky a odpuštění. Ústa Tvá šeptají „Vstaň dítko mé, je Ti odpuštěno, láskou odčiň svoje viny“.

Díky Ti, můj milovaný Otče, který mě vedeš cestou lásky, porozumění. Díky Bože za Tvé vedení mým životem v dobách, aniž jsem tušila, že jsi to právě Ty, který dáváš smysl mému životu. Díky za den, ve kterém se mé srdce otevřelo Tvé lásce. Díky za to, že jsem Tě byla schopna a ochotna přijmout za svého Otce, za svého milujícího Otce.

Bože, prosím veď mě spletitou cestou mého života, prosím, moc prosím o Tvou lásku, pomoc, přítomnost. Pokorně Ti za ni děkuji. Děkuji za vše, co jsi mi kdy dal, děkuji. Má slova jsou nic proti Tvým skutkům opravdové, bezmezné a bezpodmínečné lásky.

Bože, přála bych si moc, aby Tě přijali všichni lidé, kteří Tě doposud zatracují, myslí si, že Tě nepotřebují nebo se Ti vysmívají. Prosím Tě, pomoz jim, aby pochopili, že bez Tebe, Tvého vedení a Tvé lásky jsou chudí, neskutečně chudí. Ukaž jim prosím smysl a radost života.

Pomoz prosím Bože i mně, abych byla vždy tak silná, abych dokázala rozpoznat Tvůj plán se mnou a s láskou řekla Tobě, můj milovaný Otče, „ANO“.

Díky, Otče!

-jm-

Z našeho farního úřadu

Do náruče našeho Otce se vrátili

- 17. 6. Ladislav Branč
- 13. 7. Jaroslav Nejezchleb
- 24. 7. Hana Kubíčková
- 14. 8. Jana Čarvašová
- 29. 8. Jana Krajanová
- 11. 9. Květoslava Otevřelová
- 11. 9. Anna Stojarová
- 18. 9. Zdenka Knapková

Z vody a z Ducha svatého se narodili

- 14. 6. Rozárie Rita Poullová
- 14. 6. Antonín Josef Skřivánek
- 14. 6. Viktorie Magdalena Vrzalová
- 21. 6. Tomáš Václav Puč
- 28. 6. Anna Chytková
- 12. 7. Ella Tkadlecová
- 2. 8. Iveta Marie Šenkapoulová
- 2. 8. Tadeáš Miroslav Hudeček
- 2. 8. David Petr Sedláček
- 9. 8. Adam Řičný
- 23. 8. Rozárie Martina Juráňová
- 23. 8. Ina Marie Maděránková

- 23. 8. Natálie Marie Francová
- 13. 9. Anežka Alžběta Jeřábková
- 13. 9. Eliška Marcela Mauritzová
- 20. 9. Martin Antonín Čamlík
- 20. 9. Anežka Gajová
- 20. 9. Tereza Marie Korbelová
- 27. 9. Markéta Adriána Nováková
- 4. 10. Tereza Miklíková
- 4. 10. Matouš Jiří Gallina
- 4. 10. Tobiáš Lukáš Gallina
- 11. 10. Tereza Veronika Bednářová

Svatost manželství si udělili

- 20. 6. Martin Jeneš a Martina Hradilová
- 11. 7. Filip Lukášek a Lucie Nováčková
- 11. 7. Jan Gédra a Tereza Vaculíková
- 11. 7. Jan Vaculík a Simona Kudličková
- 17. 7. Miroslav Kružliak a Zuzana Blažejová
- 29. 8. Petr Pospíšilík a Lenka Marie Hrozková
- 29. 8. Jiří Huml a Lenka Rozbořilová
- 5. 9. Michal Pokorný a Jana Šťastná
- 26. 9. Miloslav Ludvík Spurný a Marie Johanna Spurná roz. Raabová **-em-**

Téma příštího čísla: Nejkrásnější dar

- **Předběžná uzávěrka příštího čísla: 27. 11. 2015** •

SETKÁNÍ – občasník farnosti u sv. Janů. ZDARMA. Vydává římskokatolický farní úřad Brno-Bystrc. Příspěvky, náměty a připomínky předávejte osobně na faře nebo pište na farabystrc@volny.cz. Spolupracovali: E. Máchová, K. Malinková, J. Mrkvová. Vedoucí redakčního týmu: P. Šoba. Ilustrace: L. Jersáková, jazyková korektura: V. Kalivoda. • Uzávěrka tohoto čísla: 11. 10. 2015, vyšlo: 25. 10. 2015. Příští číslo vyjde v prosinci 2015.

www.faby.cz